

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, **30/01/2018**

Αριθμός απόφασης: **1088**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 02.10.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Γ' Πειραιά, κατοίκου Πειραιά, οδός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. /4.8.2017 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς (ΦΚληρ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας (αριθμός πράξης /9.6.2017) και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς (ΦΚληρ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 25.5.2017 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ίδιας ως άνω Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 02.10.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του της, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ./4.8.2017 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς (ΦΚληρ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας (αριθμός πράξης/9.6.2017) επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΦΚληρ ποσού 2.013.000 δρχ., πλέον 2.415.600 δρχ. πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης φόρου κληρονομιάς (ΦΚληρ), ήτοι συνολικού ποσού 4.428.600 δρχ. (ή 12.996,63 €).

Η διαφορά ΦΚληρ προέκυψε επί τη βάσει της από 25.5.2017 έκθεσης ελέγχου φόρου κληρονομιάς του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκε η αξία των υπό κρίση αντικειμένων της κληρονομιάς περιουσίας (ήτοι, εν προκειμένω, των παρακάτω δύο κληρονομιών ακινήτων) βάσει συγκριτικών στοιχείων, ως ακολούθως:

Κληρονομιαία ακίνητα	Αξία δήλωσης	Αξία ελέγχου
Αγρός 5.000 τ.μ. στη θέση « Γλύφα » Λουκισίων Ευβοίας , σε απόσταση 100μ.-200μ. από τη θάλασσα	300.000 δρχ.	27.000.000 δρχ.
Αγρός 5.000 τ.μ. στη θέση « Μποζικούλα » Λουκισίων Ευβοίας , επί επαρχιακής οδού, σε απόσταση άνω των 800μ. από τη θάλασσα	240.000 δρχ.	10.800.000 δρχ.

προστέθηκε δε αξία οικοσκευής ύψους 630.000 δρχ.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της ζητά, καθ' ερμηνεία του αιτήματός της, την ακύρωση της ως άνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΚληρ και κάθε άλλης συναφούς πράξης και απόφασης, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει ο νόμος, κατά παράβαση νόμου, και της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αναλογικότητας ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας της επέβαλε τον ως άνω αμφισβητούμενο ΦΚληρ, ειδικότερα δε ότι:

1.) Δεν απέκτησε ποτέ κυριότητα ή νομή, δυνάμει κληρονομικής διαδοχής, επί των ως άνω υπό κρίση κληρονομιών ακινήτων, αφού, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ./2003

απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, την υπ' αριθμ./2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών και την υπ' αριθμ./2008 απόφαση του Αρείου Πάγου, κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης ο κληρονομούμενος δεν ήταν κύριος των εν λόγω ακινήτων, αλλά ούτε και τα νεμόταν, γιατί τα κατείχε μόνο ως μισθωτής.

2.) Μη νόμιμη η επιβολή σε βάρος της ΦΚληρ για την οικοσκευή.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ζητά να κληθεί να εκφράσει τις απόψεις της κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, κατ' άρθρο 63 παρ. 5 ν. 4174/2013.

Ως προς το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί να εκφράσει τις απόψεις της κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «...η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, [...], λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι σχετική με την υπόθεση. [...]. **Αν η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομισθούν νέα στοιχεία στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση. [...].»**

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 1-5 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών ερευνά [...] τα πραγματικά και νομικά ζητήματα των υποθέσεων, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση. Η διαδικασία διεξάγεται εγγράφως, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο παρόν άρθρο. 2. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών, **εάν το κρίνει απαραίτητο, δύναται [...] να καλέ τον υπόχρεο [...], προκειμένου να εκφράσει εγγράφως, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών το αργότερο, τις απόψεις του** ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς. 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών **νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση, [...], προκειμένου να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του**, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημα του νέα πραγματικά περιστατικά. [...]. Ως νέα στοιχεία ορίζονται αυτά τα οποία δεν είχε στη διάθεση της η φορολογική αρχή και δεν ήταν δυνατόν να τα λάβει υπ' όψιν της κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης. 4. ...η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών κρίνει εάν πρόκειται για νέα στοιχεία ή όχι ή για νέα πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώντας τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης [...] και κάθε άλλο

πρόσφορο στοιχείο. 5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον κατά την κρίση της Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών συντρέχει λόγος, η προβλεπόμενη στις παραγράφους 2 και 3 [...] ακρόαση διεξάγεται προφορικώς [...].»

Επειδή, με την παρ. Δ' της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκυκλίου του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων διευκρινίστηκαν περαιτέρω τα εξής: «1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση, εκδίδει απόφαση [...]. 2. [...]. 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημά του νέα πραγματικά περιστατικά σύμφωνα με τα παραπάνω οριζόμενα. [...].»

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά να κληθεί να εκφράσει τις απόψεις της κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, κατ' άρθρο 63 παρ. 5 ν. 4174/2013. Όπως όμως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 ν. 4174/2013 και του άρθρου 3 παρ. 1-5 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης, η Υπηρεσία μας δύναται να καλέσει το υπόχρεο πρόσωπο (εν προκειμένω, την προσφεύγουσα) σε ακρόαση, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις του εγγράφως (και όχι προφορικώς, κάτι που μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να συμβεί και μόνον εφόσον κατά την κρίση της Υπηρεσίας μας συντρέχει λόγος) ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς, αλλά μόνο αν κρίνει κάτι τέτοιο απαραίτητο. Στην προκειμένη περίπτωση, ούτε κρίνεται απαραίτητο να κληθεί η προσφεύγουσα να εκφράσει τις απόψεις της εγγράφως ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς ούτε πολύ περισσότερο συντρέχει κάποιος ιδιαίτερος εξαιρετικός λόγος, ώστε κατ' εξαίρεση να πρέπει να κληθεί η προσφεύγουσα να παρασταθεί στην Υπηρεσία μας, για να εκφράσει τις απόψεις της. Για όλους τους παραπάνω λόγους, το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί να εκφράσει τις απόψεις της κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, κατ' άρθρο 63 παρ. 5 ν. 4174/2013, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμο.

Ως προς τον πρώτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 ν. 2961/2001, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «Η φορολογική υποχρέωση γεννιέται κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου.»

Επειδή, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 ν. 2961/2001, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης

πράξης, κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του φόρου κληρονομιάς στην υπό κρίση περίπτωση είναι ο χρόνος θανάτου του κληρονομούμενου.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 63 παρ. 2 ν.δ. 118/1973, όπως ίσχυε κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του φόρου κληρονομιάς στην υπό κρίση περίπτωση): «*Η προς δήλωσιν προθεσμία άρχεται: α) Από του θανάτου του κληρονομούμενου, διά τους εξ αδιαθέτου κληρονόμους. β) Από της δημοσιεύσεως της διαθήκης, διά τους εκ διαθήκης κληρονόμους [...]. γ) [...]. ζ) Από του θανάτου του υποχρέου εις δήλωσιν, εάν ούτος δεν υπέβαλε δήλωσιν.*»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αγωγή με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου της Γραμματέως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας/23.5.1997, φωτοαντίγραφο ακριβούς φωτοαντιγράφου της οποίας προσκομίζεται αποδεικτικά από την προσφεύγουσα, «...ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΑΣ ΑΓΩΓΗ 1. 2. 3. [...]. 47. [...], κάτοικοι άπαντες Λουκισίων του Νομού Ευβοίας. ΚΑΤΑ 1. Του Ελληνικού Δημοσίου [...]. 2. Του Οικοδομικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....» ΣΠΕ [...]. 3. Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «.....» [...]. Α) ΓΕΝΙΚΑ. Είμαστε οι ενάγοντες κάτοικοι του χωριού (Κοινότητας) Λουκισίων πρώην του Νομού Βοιωτίας και ήδη του Νομού Ευβοίας. Είμαστε αποκλειστικοί κύριοι, νομείς και κάτοχοι των κατωτέρω υπό ένα έκαστο από εμάς περιγραφομένων αγροτεμαχίων, που όλα εμφανίζονται στο συνημμένο σε αντίγραφο **τοπογραφικό σκαρίφημα του Αρχιτέκτονα Μηχανικούαπό Ιουλίου 1996**, αριθμημένα με αριθμούς και αλφαβητικά στοιχεία. Κατωτέρω αναφερόμαστε στους αριθμούς και τα αλφαβητικά στοιχεία και το σχετικό υπόμνημα του άνω Σχεδιαγράμματος για την αποφυγή επαναλήψεων. Όλα τα αγροτεμάχια αυτά βρίσκονται στην Κτηματική Περιφέρεια της Κοινότητας **Λουκισίων Ευβοίας** και στην **γενικότερη κτηματική θέση «Ανθηδών»**, στην οποία περιέχονται και ειδικότερες θέσεις (τοπωνύμια) ως «Γλύφα», [...], «Μποζικούλα», [...] (ιδ. άνω Τοπογραφικό Διάγραμμα έναντι μίας εκάστης των επί μέρους ιδιοκτησιών). Τα αγροτεμάχια αυτά έχουν ανέκαθεν καθαρά γεωργικό χαρακτήρα, από διακοσίων 200 ετών και πλέον και αποτελούν συστηματικά καλλιεργημένες εκτάσεις είτε με ελιές (ελαιώνες) είτε με αμπέλια είτε με σιτηρά, ψυχανθή κ.λ.π., αρδευόμενα κατά το πλείστον. Τις εκτάσεις αυτές καλλιεργούμε συνεχώς και αδιατάρακτα εμείς και οι απώτεροι και απώτατοι δικαιοπάροχοί μας και έχουμε γίνει κύριοι είτε με αδιάκοπη σειρά νομίμων τίτλων είτε με τακτική είτε με έκτακτη χρησικτησία με την αδιατάρακτη, συνεχή, με καλή πίστη και νόμιμους τίτλους (όπου αναφέρονται) και διάνοια κυρίου νομή και κατοχή, όπως ειδικότερα εκθέτουμε κατωτέρω: Β) ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ - ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ - ΤΡΟΠΟΣ ΚΤΗΣΕΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ. Β1. Ενάγοντες 1-16 [...]. 1. Ο ενάγων τέκνο του Είμαι κύριος, νομέας και κάτοχος των κατωτέρω αγροτεμαχίων: α. υπ' αριθμόν 1+2 [κατά το ως άνω Τοπογραφικό Διάγραμμα, φωτοαντίγραφο του οποίου προσκομίζεται αποδεικτικά από την προσφεύγουσα, βρίσκεται στη θέση «Γλύφα»] εκτάσεως στρεμμάτων δώδεκα (12) περίπου, κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου με τον, που συνορεύει: Βόρεια με παραλιακή αγροτική οδό, Νότια με νομαρχιακή οδό και αγροτική οδό, Δυτικά με κληρονόμουςκαι οίκημακαι Ανατολικά με κληρονόμους Το αγροτεμάχιο αυτό καλλιεργείται ανέκαθεν με δημητριακά και κηπευτικά. β. τα υπ' αριθμ. 34Α [κατά το ως άνω Τοπογραφικό Διάγραμμα, φωτοαντίγραφο του οποίου προσκομίζεται αποδεικτικά από

την προσφεύγουσα, βρίσκεται στη θέση «Μποζουκούλα»], εκτάσεως στρεμμάτων πέντε (5) περίπου, που συνορεύει: Βόρεια με νομαρχιακή οδό, Νότια με παλαιό αρδευτικό αυλάκι, Ανατολικά με κληρον..... και εξοχική οικία, Δυτικά με ιδιοκτησία [...]. 2. Ο ενάγων τέκνο του Είμαι κύριος, νομέας και κάτοχος των κατωτέρω αγροτεμαχίων: α. Τα υπ' αριθμ. 1+2 [κατά το ως άνω Τοπογραφικό Διάγραμμα, φωτοαντίγραφο του οποίου προσκομίζεται αποδεικτικά από την προσφεύγουσα, βρίσκεται στη θέση «Γλύφα»] εκτάσεως στρέμματα δώδεκα (12) περίπου κατά ½ εξ αδιαιρέτου με, που συνορεύει: Βόρεια με παραλιακή αγροτική οδό, Νότια με νομαρχιακή οδό και αγροτική οδό, Δυτικά με κληρονόμουςκαι οίκημα και Ανατολικά με κληρονόμους Το αγροτεμάχιο αυτό καλλιεργείται ανέκαθεν με δημητριακά και κηπευτικά. β. Το 34B [κατά το ως άνω Τοπογραφικό Διάγραμμα, φωτοαντίγραφο του οποίου προσκομίζεται αποδεικτικά από την προσφεύγουσα, βρίσκεται στη θέση «Μποζουκούλα»] εκτάσεως πέντε (5) στρεμμάτων περίπου, που συνορεύει: Βόρεια με νομαρχιακή οδό, Νότια με παλαιό αρδευτικό αυλάκι, Ανατολικά με ιδιοκτησίακαι Δυτικά με ιδιοκτησία [...]. Ο δεύτερος εναγόμενος τελευταίως, αξιώνει δικαιώματα σε μείζονα έκταση στην περιοχή στην οποία περιλαμβάνονται και οι ανωτέρω επί μέρους ιδιοκτησίες μας, ιδιοκτησίες άλλων κατοίκων της Κοινότητας Λουκισίων και Κοινοτικές εκτάσεις, προβάλλοντας σαν τίτλο Υπουργική απόφαση παραχώρησης σ' αυτόν, της μείζονος αυτής εκτάσεως από το πρώτο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο. [...].»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ./2003 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, «...Συνεδρίασε δημόσια [...] για να δικάσει την εξής υπόθεση, μεταξύ: ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Του Οικοδομικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....»..... [...] ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ – ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: Α/, [...], κατοίκων όλων δημοτικού διαμερίσματος Λουκισίων Δήμου Ανθηδώνας Νομού Ευβοίας [...]. ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: Β/ Του Ελληνικού Δημοσίου [...] και Γ/ του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «.....» [...]. Οι ενάγοντες, με την από 8-5-1997 αγωγή τους προς το Δικαστήριο αυτό και για τους λόγους που περιέχονται σ' αυτή, ζήτησαν τα αναφερόμενα στο αιτητικό της. [...]. Στην προκειμένη περίπτωση [...] φέρεται προς μετ' απόδειξη συζήτηση η από 8.5.1997 αγωγή των εναγόντων [...], με την οποία οι τελευταίοι επικαλούμενοι πρωτότυπο τρόπο κτήσης κυριότητας (έκτακτη χρησικτησία με προσαύξηση και του χρόνου νομής των δικαιοπαρόχων), ζητούν να αναγνωρισθεί η κυριότητα εκάστου επί των αντιστοίχων λεπτομερώς περιγραφομένων ακινήτων, επειδή οι εναγόμενοι, ήτοι το Ελληνικό Δημόσιο, ο πιο πάνω καλών και το ΝΠΔΔ με την επωνυμία «.....», την αμφισβητούν. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ./1999 προδικαστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο ανέβαλε την έκδοση της οριστικής του απόφασης και διέταξε τη διεξαγωγή μαρτυρικών αποδείξεων. Επί πλέον διέταξε τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης [...]. Όμως στο δικόγραφο της πιο πάνω αγωγής, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι όλα τα αγροτεμάχια βρίσκονται στην Κτηματική Περιφέρεια της Κοινότητας Λουκισίων Ευβοίας και στην γενικότερη θέση «Ανθηδών», ήτοι στην ίδια θέση όπου κατά τους ισχυρισμούς του δεύτερου των εναγομένων, το πρώτο εξ αυτών (εναγόμενο) του παραχώρησε (μεγαλύτερη) έκταση 863 στρεμμάτων. Επομένως, δεν ήταν απαραίτητη η διάταξη της ως άνω προδικαστικής απόφασης περί διενέργειας πραγματογνωμοσύνης, καθόσον δεν αμφισβητείται ότι τα επίδικα ακίνητα αποτελούν

τμήμα της άνω έκτασης που μεταβιβάσθηκε από το πρώτο των εναγομένων στον δεύτερο εξ αυτών. Συνεπώς, πρέπει η ανωτέρω προδικαστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου να ανακληθεί ως προς τη διάταξή της αυτή, ήτοι της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι όλοι οι διάδικοι (αμέσως ή εμμέσως) συμφωνούν σ' αυτό. [...]. ...αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Τα επίδικα αγροτεμάχια βρίσκονται στην κτηματική περιφέρεια της (πρώην) Κοινότητας Λουκισίων Ν. Ευβοίας και ειδικότερα στη θέση «Ανθηδών». [...] Από τις θέσεις αυτές η πρώτη, ήτοι η θέση «Ανθηδών» [...] ανέρχεται σε 1.100 στρέμματα. Εντός της έκτασης αυτής (1.100 στρέμματα) υπήρχαν ιδιοκτησίες τρίτων, εκτάσεως 150 στρεμμάτων κατά το έτος 1897 και 230,400 στρεμμάτων κατά το έτος 1947. Έτσι η συνολική έκταση, στη θέση «Ανθηδών», που αγόρασε το Ελληνικό Δημόσιο [...], ανέρχεται σε 869,60 στρέμματα. Σημειώνεται, ότι με την κατάρτιση της παραπάνω σύμβασης το Ελληνικό Δημόσιο απέκτησε την κυριότητα επί της συνολικής πωληθείσας έκτασης [...]. ...στην παραπάνω καταρτισθείσα σύμβαση είχαν προσαρτηθεί ακριβή αντίγραφα (α) του [...] διαγράμματος [...] και (β) του [...] διαγράμματος [...] στα οποία εμφανίζεται η συνολικώς αποκτηθείσα από το Ελληνικό Δημόσιο έκταση στη θέση «Ανθηδών», συνολικού εμβαδού (μετά την αφαίρεση των ανηκουσών σε τρίτους καλλιεργησίμων γαιών, συνολικής έκτασης 230,400 στρεμμάτων) 863,60 στρεμμάτων. Για την καλύτερη διαχείριση της πιο πάνω συνολικής έκτασης που περιήλθε στην κυριότητά του, το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο [...] συνέστησε το τρίτο εναγόμενο, ήτοι το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου «.....». Στη συνέχεια [...] παραχώρησε κατά κυριότητα έκταση 327,750 στρεμμάτων από την όλη έκταση των 869 στρεμμάτων, στη θέση «Ανθηδών», στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα επίδικα. Οι ενάγοντες στην κρινόμενη αγωγή τους αλλά και στις προτάσεις τους συνομολογούν ότι τα επίδικα αγροτεμάχια περιλαμβάνονται εν όλω στην επίδικη έκταση. Αλλά και στο παρελθόν οι ίδιοι και οι δικαιοπάροχοί τους είχαν επαναλάβει το ίδιο, ότι δηλαδή τα επίδικα αγροτεμάχια περιλαμβάνονται εν όλω στην επίδικη έκταση. [...] Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι το έτος 1993 εκδόθηκε η [...] απόφαση του Υπουργού Γεωργίας [...], με την οποία παραχωρήθηκε στον δεύτερο εναγόμενο η παραπάνω έκταση των 863 στρεμμάτων στη θέση «Ανθηδών» Λουκισίων. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά της απόφασης αυτής δεν ασκήθηκε οποιαδήποτε προσφυγή βάλλουσα κατά του κύρους της. Απ' όλα τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι από το έτος 1953, κύριος όλων των ανωτέρω εκτάσεων, μεταξύ των οποίων και η έκταση των 863 στρεμμάτων στη θέση «Ανθηδών», είναι το Ελληνικό Δημόσιο και όχι οι ενάγοντες. Οι τελευταίοι και πριν απ' αυτούς οι δικαιοπάροχοί τους πράγματι καλλιεργούσαν τα επίδικα αγροτεμάχια στη θέση «Ανθηδών», όχι όμως διανοία κυρίου και για χρονικό διάστημα 200 ετών, όπως ιστορείται στην κρινόμενη αγωγή, αλλά ως μισθωτές αυτών, έχοντες καταρτίσει συμβάσεις μίσθωσης [...]. Όλες οι παραπάνω εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για καλλιέργεια στους άνω μισθωτές - καλλιεργητές [...] βρίσκονται στην περιοχή «Ανθηδώνος» και δεν έχουν καμμία σχέση με τη περιοχή «Παραλίμνη» [...]. Κατ' ακολουθίαν όλων των παραπάνω, πρέπει δεκτής καθισταμένης της ένστασης κυριότητας του δεύτερου εναγομένου, να απορριφθεί η ένδικη αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη [...].»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ./2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, «...Συνεδρίασε δημόσια [...], για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ: Των εκκαλούντων - εναγόντων: 1), 2) [...], κατοίκων Λουκισίων του Δήμου

Ανθηδώνας του Ν. Ευβοίας [...]. Των εφεσίβλητων – εναγομένων 1) Του Ελληνικού Δημοσίου [...], 2) Του Οικοδομικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....»..... [...], 3) Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «.....» [...]. Οι ενάγοντες με την από 8.5.1997 αγωγή τους προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Χαλκίδας (αρ. εκθέσεως καταθέσεως/1997) ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εξέδωσε [...] μετά την διεξαγωγή των αποδείξεων την με αριθμό/2003 απόφασή του με την οποία απέρριψε την αγωγή. Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι προαναφερόμενοι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες με την από 20.9.2003 έφεσή τους [Αρ. εκθ. καταθ./2003 του γραμματέα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας]. [...]. Οι ενάγοντες με την από 8.5.1997 αγωγή τους, επικαλούμενοι έκτακτη χρησικτησία με προσαύξηση και του χρόνου νομής των δικαιοπαρόχων τους, ζήτησαν να αναγνωρισθεί το δικαίωμα της κυριότητας εκάστου επί των αντιστοίχων λεπτομερώς περιγραφομένων ακινήτων, επειδή οι εναγόμενοι και ήδη εφεσίβλητοι αμφισβητούν το δικαίωμα αυτό. Επί της αγωγής αυτής [...] το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εξέδωσε [...] μετά την διεξαγωγή των αποδείξεων την με αριθμό/2003 απόφασή του με την οποία απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης παραπονούνται οι ενάγοντες με την από 20.9.2003 έφεσή τους για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. [...]. Στην προκειμένη περίπτωση [...] αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Τα επίδικα αγροτεμάχια βρίσκονται στην κτηματική περιφέρεια της (πρώην) Κοινότητας Λουκισίων Ν. Ευβοίας και ειδικότερα στη θέση «Ανθηδών». [...]. Από τις θέσεις αυτές η πρώτη, δηλαδή η θέση «Ανθηδών» ανέρχεται σε 1.100 στρέμματα. Στην έκταση αυτή (1.100 στρεμμάτων) υπήρχαν ιδιοκτησίες τρίτων, εκτάσεως 150 στρεμμάτων κατά το έτος 1897 και 230,400 στρεμμάτων κατά το έτος 1947. Έτσι, η έκταση, στη θέση «Ανθηδών», που αγόρασε το Ελληνικό Δημόσιο [...], ανερχόταν συνολικά σε 869,60 στρέμματα. Σημειώνεται, ότι με την κατάρτιση της παραπάνω σύμβασης το Ελληνικό Δημόσιο απέκτησε την κυριότητα επί της συνολικής πωληθείσας έκτασης [...]. Στην παραπάνω καταρτισθείσα σύμβαση είχαν προσαρτηθεί ακριβή αντίγραφα (α) του [...] διαγράμματος [...] και (β) του [...] διαγράμματος [...] στα οποία εμφανίζεται η συνολικώς αποκτηθείσα το πρώτο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο έκταση στη θέση «Ανθηδών», συνολικού εμβαδού (μετά την αφαίρεση των ανηκουσών σε τρίτους καλλιεργησίμων γαιών, συνολικής έκτασης 230,400 στρεμμάτων) 863,60 στρεμμάτων. Για την καλύτερη διαχείριση της ως άνω συνολικής έκτασης, που περιήλθε στην κυριότητα του πρώτου εναγόμενου Ελληνικού Δημοσίου, το τελευταίο [...] συνέστησε το τρίτο εναγόμενο, δηλαδή το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου «.....». Στη συνέχεια [...] παραχώρησε στον τρίτο εναγόμενο Οργανισμό κατά κυριότητα έκταση 327,750 στρεμμάτων από την όλη έκταση των 869 στρεμμάτων, στη θέση «Ανθηδών», στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα επίδικα ακίνητα. Οι ενάγοντες όπως συνάγεται από όσα διαλαμβάνονται στην κρινόμενη αγωγή τους και στις προτάσεις τους συνομολογούν ότι τα επίδικα αγροτεμάχια περιλαμβάνονται εν όλω στην επίδικη έκταση. Άλλωστε, οι ίδιοι και οι δικαιοπάροχοί τους είχαν επαναλάβει το ίδιο, ότι δηλαδή τα επίδικα αγροτεμάχια περιλαμβάνονται εν όλω στην επίδικη έκταση. [...]. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι το έτος 1993 εκδόθηκε η [...] απόφαση του Υπουργού Γεωργίας [...], με την οποία παραχωρήθηκε στον δεύτερο εναγόμενο η παραπάνω έκταση των 863 στρεμμάτων στη θέση «Ανθηδών» Λουκισίων. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι κατά της απόφασης

αυτής δεν ασκήθηκε οποιαδήποτε προσφυγή κατά του κύρους της. Απ' όλα τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι από το έτος 1953, κύριος όλων των ανωτέρω εκτάσεων, μεταξύ των οποίων και η έκταση των 863 στρεμμάτων στη θέση «Ανθηδών», είναι το Ελληνικό Δημόσιο και όχι οι ενάγοντες. Οι τελευταίοι και πριν απ' αυτούς οι δικαιοπάροχοί τους πράγματι καλλιεργούσαν τα επίδικα αγροτεμάχια στη θέση «Ανθηδών», όχι όμως διανοία κυρίου, αλλά ως μισθωτές αυτών, έχοντας καταρτίσει συμβάσεις μίσθωσης [...]. Όλες οι παραπάνω εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για καλλιέργεια στους άνω μισθωτές - καλλιεργητές [...] βρίσκονται στην περιοχή «Ανθηδώνος» και δεν έχουν καμμία σχέση με τη περιοχή «Παραλίμνη» [...]. Εξάλλου, πρέπει να αναφερθούν και τα εξής: Επί της ως άνω αναφερόμενης αναγνωριστικής αγωγής [...] εκδόθηκε η υπ' αριθμ./1999 προδικαστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας με την οποία -πλην των άλλων- διατάχθηκε η διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης [...]. Όμως προέκυψε ότι όλα τα αγροτεμάχια βρίσκονται στην Κτηματική Περιφέρεια της Κοινότητας Λουκισίων Ευβοίας και στην γενικότερη θέση «Ανθηδών», ήτοι στην ίδια θέση όπου κατά τους ισχυρισμούς του δεύτερου εναγομένου - εφεσίβλητου, το πρώτο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο του παραχώρησε (μεγαλύτερη) έκταση 863 στρεμμάτων. Επομένως, δεν ήταν απαραίτητη η διάταξη της ως άνω προδικαστικής απόφασης περί διενέργειας πραγματογνωμοσύνης, καθόσον αποδείχθηκε αλλά και δεν αμφισβητείται σαφώς ότι τα επίδικα ακίνητα αποτελούν τμήμα της άνω έκτασης που μεταβιβάσθηκε από το πρώτο των εναγομένων στον δεύτερο από αυτούς. Επομένως, νόμιμα με την εκκαλούμενη απόφαση ανακλήθηκε η παραπάνω προδικαστική ως προς την διάταξη πραγματογνωμοσύνης. Εξάλλου, ούτε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει ότι είναι απαραίτητη η διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης [...]. Με τα δεδομένα αυτά, δεν αποδείχθηκε η απόκτηση κυριότητας των εναγόντων στα επίδικα ακίνητα με έκτακτη και γι' αυτό η αγωγή είναι ουσιαστικά αβάσιμη. Ενόψει αυτών, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο: α) ανακάλεσε την διάταξη περί πραγματογνωμοσύνης, λόγω του ότι κατά την κρίση του αυτή δεν ήταν αναγκαία, β) [...], γ) δέχθηκε ότι: 1) τα επίδικα αγροτεμάχια τμήματα μείζονος εκτάσεως μεταβιβάσθηκαν στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου κατά νόμιμο τρόπο κατά το έτος 1953 [...], 2) [...], 3) ότι οι ενάγοντες δεν απέκτησαν κυριότητα στα επίδικα με έκτακτη χρησικτησία, αλλά ήταν μισθωτές αυτών, δεν έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων. Κατόπιν αυτού, πρέπει η έφεση ν' απορριφθεί από ουσιαστική άποψη [...]» Αίτηση αναίρεσης των εναγόντων κατά της ως άνω υπ' αριθμ./2004 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών απορρίφθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ./2008 απόφαση του Γ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου.

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υπ' αριθμ. 3.975/2.12.2011 πράξη αποδοχής κληρονομιάς της Συμβολαιογράφου Χαλκίδας, φωτοαντίγραφο ακριβούς αντιγράφου της οποίας προσκομίζεται αποδεικτικά από την προσφεύγουσα, «...παρουσιάστηκαν οι μη εξαιρούμενοι από το νόμο: 1) [...], 3), 4), 5), θυγατέρα του, 6), θυγατέρα του, σύζυγος και 7), θυγατέρα του, πολιτικός μηχανικός Τ.Ε., κάτοικος Πειραιά (οδός), γεννημένη στον Πειραιά στις, (κάτοχος δελτίου ταυτότητας με αριθμό ΑΒ του Τ.Α. Πειραιά και με Α.Φ.Μ.) και δήλωσαν ότι με κληρονομιά από τον πατέρα των δυο (2) πρώτων εξ αυτών και παππού των υπολοίπων πέντε (5) εξ αυτών,, συνταξιούχο Ι.Κ.Α., κάτοικο στη

ζωή Λουκισίων – Ευβοίας, γεννημένο στα Λουκίσια Ευβοίας, που πέθανε, στη Χαλκίδα, στις και σύμφωνα με την από 12-4-1992 ιδióγραφη διαθήκη του που δημοσιεύθηκε από το Πρωτοδικείο Χαλκίδας στις 25-11-2010 και καταχωρήθηκε στο γενικό βιβλίο διαθηκών του Πρωτοδικείου Χαλκίδας με αύξοντα αριθμό [...], περιήλθαν σε αυτούς, τα κάτωθι ακίνητα και ως εξής: Α. [...]. Γ. Στους εξ αυτών,καικοινώς αδιαιρέτως και κατ' ισομοιρία τα κάτωθι ακίνητα κείμενα στην περιφέρεια της Τοπικής Κοινότητας Λουκισίων, της Δημοτικής Ενότητας Ανθηδώνος, του Δήμου Χαλκιδέων, της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας, της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ήτοι: 1) αγρός στη θέση «Γλύφα» εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών πέντε χιλιάδων (5.000,00), συνορευόμενος γύρωθεν βόρεια με αγροτικό δρόμο, ανατολικά με ιδιοκτησία, νότια με αγροτικό δρόμο και δυτικά με ιδιοκτησία καικαι 2) αγρός στη θέση «Μποζικούλα» εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών πέντε χιλιάδων (5.000,00), συνορευόμενος γύρωθεν βόρεια με αγροτικό δρόμο, ανατολικά με ιδιοκτησία, νότια με αυλάκι και δυτικά με ιδιοκτησία και Δ. Στις εξ αυτών καικοινώς αδιαιρέτως και κατ' ισομοιρία τα κάτωθι ακίνητα κείμενα στην περιφέρεια της Τοπικής Κοινότητας **Λουκισίων**, της Δημοτικής Ενότητας **Ανθηδώνος**, του Δήμου **Χαλκιδέων**, της Περιφερειακής Ενότητας **Ευβοίας**, της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ήτοι: 1) αγρός στη θέση «Γλύφα» εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών πέντε χιλιάδων (5.000,00), συνορευόμενος γύρωθεν βόρεια με αγροτικό δρόμο, ανατολικά με ιδιοκτησία,και, νότια με αγροτικό δρόμο και δυτικά με ιδιοκτησίακαι 2) αγρός στη θέση «Μποζικούλα» εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών πέντε χιλιάδων (5.000,00), συνορευόμενος γύρωθεν βόρεια με αγροτικό δρόμο, ανατολικά με ιδιοκτησία,και, νότια με αυλάκι και δυτικά με ιδιοκτησία [...]. Σήμερα με την πράξη μου αυτή οι άνω εμφανισθέντες δηλώνουν ότι αποδέχονται τα άνω ακίνητα, ως κληρονομιά του, άνω, πατέρα και παππού τους με σκοπό η πράξη αυτή να αποτελέσει τίτλο και να μεταγραφεί [...]. Εγώ η Συμβολαιογράφος σημειώνω και τ' ακόλουθα: Α/ [...]. Γ/ Ότι προσαρτώνται στην παρούσα πράξη μου: 1) ακριβές φωτοαντίγραφο Ληξιαρχικής πράξης θανάτου του άνω θανόντα του Ληξίαρχου του Δήμου Χαλκιδέων, 2) πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών με αριθμό πρωτ./23-5-2011 του άνω θανόντα του Δήμου Χαλκιδέων, 3) πιστοποιητικό της Γραμματέως του Πρωτοδικείου Χαλκίδας με αρ. πρωτ./30-5-2011 περί μη δημοσίευσης άλλης διαθήκης, του άνω θανόντος, εκτός της άνω ιδióγραφης διαθήκης του και 4) [...].»

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει ο νόμος, κατά παράβαση νόμου, και της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αναλογικότητας ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας της επέβαλε τον ως άνω αμφισβητούμενο ΦΚληρ, ειδικότερα δε ότι δεν απέκτησε ποτέ κυριότητα ή νομή, δυνάμει κληρονομικής διαδοχής, επί των ως άνω υπό κρίση κληρονομιών ακινήτων, αφού, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ./2003 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, την υπ' αριθμ./2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών και την υπ' αριθμ./2008 απόφαση του Αρείου

Πάγου, κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης ο κληρονομούμενος δεν ήταν κύριος των εν λόγω ακινήτων, αλλά ούτε και τα νεμόταν, γιατί τα κατείχε μόνο ως μισθωτής. Ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος, γιατί, όπως προκύπτει από τη συνδυασμένη ανάγνωση των προπαρατεθέντων εγγράφων και συγκεκριμένα α) από το προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο ακριβούς φωτοαντιγράφου της αγωγής με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου του Γραμματείας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας/23.5.1997, β) από το προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο του από Ιουλίου 1996 Τοπογραφικού Διαγράμματος του Αρχιτέκτονα Μηχανικού, γ) από την υπ' αριθμ./2003 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, δ) από την υπ' αριθμ./2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (κατά της οποίας αίτηση αναίρεσης των εναγόντων απορρίφθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ./2008 απόφαση του Γ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου) και ε) από το προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο ακριβούς αντιγράφου της υπ' αριθμ. 3.975/2.12.2011 πράξης αποδοχής κληρονομιάς της Συμβολαιογράφου Χαλκίδας, κατά το χρόνο γένεσης, στην υπό κρίση περίπτωση, της όποιος τυχόν υποχρέωσης της προσφεύγουσας για καταβολή ΦΚληρ (ήτοι κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου) ο κληρονομούμενος δεν ήταν κύριος των υπό κρίση δύο ακινήτων, αλλά ούτε και τα νεμόταν, γιατί τα κατείχε μόνο ως μισθωτής, συνεπώς η προσφεύγουσα δεν ήταν δυνατό να αποκτήσει κυριότητα ή νομή, δυνάμει κληρονομικής διαδοχής, επ' αυτών, ως εκ τούτου δεν υπείχε υποχρέωση για καταβολή ΦΚληρ γι' αυτά. Για το λόγο αυτό, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος.

Ως προς το δεύτερο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, δεδομένων των ως άνω κριθέντων κατά την εξέταση του πρώτου λόγου της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και συγκεκριμένα της κρίσης ότι κατά το χρόνο γένεσης, στην υπό κρίση περίπτωση, της όποιος τυχόν υποχρέωσης της προσφεύγουσας για καταβολή ΦΚληρ (ήτοι κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου) ο κληρονομούμενος δεν ήταν κύριος των υπό κρίση δύο ακινήτων, αλλά ούτε και τα νεμόταν, γιατί τα κατείχε μόνο ως μισθωτής, συνεπώς η προσφεύγουσα δεν ήταν δυνατό να αποκτήσει κυριότητα ή νομή, δυνάμει κληρονομικής διαδοχής, επ' αυτών, ως εκ τούτου δεν υπείχε υποχρέωση για καταβολή ΦΚληρ γι' αυτά, **παρέλκει** η εξέταση του δεύτερου λόγου της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την αποδοχή της από 02.10.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ./4.8.2017 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς (ΦΚληρ) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χαλκίδας (αριθμός πράξης/9.6.2017) **και την ακύρωση** της πράξης αυτής.

Η φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

	Ποσά βάσει ελέγχου	Ποσά βάσει απόφασης ΔΕΔ
Κύριος φόρος	2.013.000 δρχ.	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης	2.415.600 δρχ.	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	4.428.600 δρχ. (= 12.996,63 €)	0,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.